

Vergaap je aan de jonge garde

Andros Zins-Browne en Nada Gambier staan vandaag en morgen in Bouge B, deSingel, Antwerpen.

DeSingel in Antwerpen toont vooral het grote podiumwerk, maar alle groten zijn ooit klein begonnen. Daarom geeft het Antwerpse kunstencentrum in 'Bouge B' jonge choreografen als Andros Zins-Browne of Nada Gambier een kans om hun werk te tonen.

PTJ

'Bouge B' zinspeelt op de Franse uitdrukking 'Bouche bée', letterlijk 'met open mond', figuurlijk 'stomverbaasd'. In het geval van Zins-Browne en Gambier zou dat bij de kijkers wel eens het geval kunnen zijn, want beiden verkennen ongewone wegen in hun choreografische taal.

In Welcome to the jungle van Andros Zins-Browne zijn het zo in grote mate de bezoekers die het bewegen voor hun rekening nemen. Dit is immers eerder een ruimtelijke installatie dan een voorstelling, al host een groep kinderen in gele regenjerkers er vaak doorheen terwijl ze woorden als 'orkaan' of 'tornado' roepen.

Met een semitransparante spiegel folie als basismateriaal creëerde Zins-Browne samen met kunstenaar Erki De Vries een beweeglijk spiegelpaleis. De folies kunnen op en neer bewegen, zijn gemonteerd op draaiende kaders of worden door diepe basklanken aan het wapperen gebracht. Zo ontstaat een onbestendige, onvatbare ruimte. Klank, licht of zelfs geur of waternevel scherpen de prettige huiver die je zo bevangt nog aan. Zijn inspiratie haalde Zins-Browne bij 'global weirdness', een uitdrukking voor het levensgevoel dat hoort bij tijden van 'global warming'.

In Fiction in action danst Nada Gambier samen met Norberto

Llopis Segarra. Toch kun je dat geen duet noemen, want op een enkele keer na raken ze elkaar niet aan. Wel doen ze gelijksoortige dingen. Hun bewegingen vertonen ongewoon veel variatie en heel weinig herhaling, zodat geen duidelijke patronen ontstaan. Herkenbaar zijn die bewegingen ook niet meteen. Soms denk je dat ze iets uitbeelden, maar dan logenstrafte een volgend gebaar die gok.

Fiction in action nadert zo dicht de nulgrens van betekenis, lichtwissels en rookmachines ten spijt. Maar anders dan bij Cunningham, die ook geen uitleg gaf bij zijn dansen, nadert dit stuk ook de nulgrens van het esthetische gevoel dat Cunningham met zijn vormelijke bravoure wel nastreefde. Dit is een kaalslag. Ze doordringt ons ervan dat we nooit objectief en zuiver kijken, maar altijd iets - een verhaal, een sterke vorm - behoeven om iets te 'zien'. Of nog: als we niet zien wat we willen zien, denken we 'dat er niets te zien is'. Dat kun je hier dan weer zien, en ervaren.

Welcome to the Jungle nog op Next Festival 30/11 en 1/12 en later in Gent en Brussel. Fiction in action ook op 5/12 in C-mine, Genk en 7/12 in De Velinx, Tongeren.